

## POSTANOWIENIE

Dnia 25 lutego 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Beata Gudowska

w sprawie z wniosku J. K.  
przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w L.  
o emeryturę górniczą i przeliczenie emerytury,  
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw  
Publicznych w dniu 25 lutego 2016 r.,  
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z  
dnia 14 października 2014 r., sygn. akt III AUa [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.**

## UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 14 października 2014 r. Sąd Apelacyjny w [...]. oddalił apelację J. K. od wyroku Sądu Okręgowego w L. z dnia 25 lutego 2014 r., oddalającego jego odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w przedmiocie odmowy przyznania prawa do emerytury górniczej i przeliczenia emerytury, którą pobiera od dnia 1 maja 2012 r.

Skarga kasacyjna ubezpieczonego, dotycząca części wyroku Sądu pierwszej instancji w zakresie nieprzyznania emerytury górniczej, została oparta na podstawie naruszenia - przez niezastosowanie - art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz ustawy - Karta Nauczyciela (Dz.U. Nr 167, poz. 1397 ze zm.), co spowodowało odmowę prawa do tej emerytury, mimo że warunki określone w art. 48 i 49 tej ustawy zostały spełnione przed dniem 31 grudnia 2006 r.

Wnosząc o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, skarżący powołał się na potrzebę wykładni art. 398<sup>2</sup> § 2 k.p.c., polegającą na wskazaniu ustalenia wartości przedmiotu sporu w sprawie, w której wnioskodawca, pobierający już emeryturę, domaga się przyznania emerytury innego rodzaju.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398<sup>9</sup> § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, jeżeli istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, jeżeli zachodzi nieważność postępowania albo gdy skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Każda z przyczyn wniesienia skargi kasacyjnej, także powołana przez skarżącego, musi być powiązana z przedmiotem rozstrzygnięcia zaskarżonym wyrokiem, a jeśli chodzi o wykładnię przepisów postępowania, wskazywać na potrzebę wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, które Sąd Najwyższy może wyjaśnić tylko przez rozpoznanie skargi kasacyjnej w granicach zaskarżenia oraz w granicach podstaw (art. 398<sup>13</sup> § 1 k.p.c.).

Problem prawny, którego wyjaśnienie nie ma znaczenia dla rozpoznania skargi, nie może stanowić przyczyny kasacyjnej (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 13 lipca 2007 r., III CSK 180/07, niepubl., z dnia 26 września 2005 r., II PK 98/05, OSNP 2006 nr 15-16, poz. 243 i z dnia 22 lutego 2007 r., I UZ 47/06, OSNP 2008 nr 7-8, poz. 118).

Mając to na względzie, Sąd Najwyższy orzekł, jak w postanowieniu (art. 398<sup>9</sup> § 2 k.p.c.).